

شروعی تازه

پاسخ خدا به مسئلہ گناہ، شک و وسوسہ

دکتر آلن کِرُنز

شروعی تازه

نوشته: دکتر آلن کِرُنز

حق چاپ محفوظ است.

چاپ نخست

۲۰۰۹

A Farsi (Persian) Translation of
A New Beginning
© Copyright 1993, 2002 Alan Cairns
ISBN 1 889893 84 6

این کتابچه هدیه‌ای از ما به شماست. لطفاً اگر بیشتر از این تعداد برای خود یا دیگران نیاز دارید با ما تماس بگیرید. تا جایی که توانستیم سعی کردیم تا اشتباهات ترجمه را رفع کنیم. اما اگر اشتباهاتی را می‌بینید لطفاً نظرات خود را به نشانی زیر ارسال فرمایید. اگر این کتابچه به ایمان شما درباره عیسی مسیح کمک کرده، و یا سؤالاتی در این مورد دارید، لطفاً با ایمیل و یا نامه با ما تماس برقرار کنید. همچنین با درخواست شخصی شما ما حاضریم تا انجیل یوحنا را برایتان به رایگان بفرستیم.

تمام نقل قول‌ها از کتاب مقدس ترجمه قدیم به ویرایش جدید می‌باشد. نقل قول‌ها را به این صورت می‌خوانیم: «کتاب» «فصل» «آیه»

For a free copy of this booklet, please write to:

**P.O. BOX 1079
Cheltenham
GL50 9NU
ENGLAND**

<http://www.injilefarsi.com>
post@injilefarsi.com

مقدمه

بزرگترین برکتی که انسان در این دنیا بدان دست تواند یافت این است که بدانند نجات یافته و از آن مطمئن باشد. موسی وقتی که با اسرائیلیان در زمان خود صحبت می کرد این را می دانست، پس گفت: «خوشابه حال تو ای اسرائیل. کیست مانند تو! ای قومی که از خداوند نجات یافته اید» (تثنیه ۲۹:۳۳). هیچ قومی مانند قوم خدا نیست، یعنی آنهایی را که خدا با خون پسر خود بازخریده، و با روح خود مهر کرده، و ایشان را به مرحمت های رهایی بخش خود در حال حاضر و تا ابد اطمینان بخشیده است.

لطفاً برای چندی به این مطالب توجه کنید. مطابق با کتاب مقدس، مسیحیان حقیقی در بهترین موقعیت شایسته هر دو جهان هستند. آنان دارای بهترین زندگی هستند. آیا شما کسی را دیده اید که بگوید از رستگاری خود ناراضی و متأسف است؟ مسیحیان حقیقی دارای بهترین مرگ هستند، زیرا که خداوند به ایشان وعده داده که در مرگ با ایشان خواهد بود: «چون در درّه سایه مرگ نیز راه روم از بدی نخواهم ترسید زیرا تو با من هستی» (مزامیر داود ۴:۲۳). ایشان دارای بهترین ابدیت نیز هستند. مرگ برای هیچ یک از ما انتهای زندگی نیست. ما برای همیشه زنده هستیم، یا در بهشت خدا و یا در جهنم خدا تا به ابد خواهیم بود. تنها آنهایی که خداوند عیسی مسیح را به عنوان نجات دهنده خود دارند به بهشت داخل می شوند: «آنکه به پسر ایمان آورده باشد، حیات جاودانی دارد و آنکه به پسر ایمان نیاورد حیات را نخواهد دید، بلکه غضب خدا بر او می ماند» (یوحنا ۳:۳۶).

بنابراین تنها سؤالی که برای ما مانده این است: «آیا من یک مسیحی حقیقی هستم یا نه؟» با این موضوع به طور سطحی برخورد نکنید. همچنانکه پطرس رسول نصیحت می کند: «بیشتر کوشش کنید تا دعوت و برگزیدگی خود را ثابت نمایید» (۲ پطرس ۱:۱۰).

این کتابچه هدف خیلی ساده ای دارد. جویای آن است که به شما راه خدا را برای نجات یافتن، اطمینان از آن و زندگی پیروزمندانه مسیحی را نشان دهد. پس آنرا با دقت بخوانید، و مخصوصاً به آیه های کلام خدا که بیان شده دقت ویژه ای کنید. مطمئن باشید «تا ایمان شما در حکمت انسان نباشد بلکه در قوت خدا» (۱ قرن تیان ۵:۲).

دید خدا از بشر

اگر ما خواستار رفتن به بهشت هستیم باید ابتدا دریابیم که خدا وضعیت روحانی ما را به چه صورتی می‌بیند. مهمترین چیز تصور ما از خودمان نیست، بلکه اینست که چگونه خدا ما را ارزیابی می‌کند. در کتاب مقدس، بدون استثنا، خداوند از تمام بشر تصویری بسیار واقعی و دقیق ارائه می‌دهد. وقتی دربارهٔ انسان در کتاب مقدس می‌خوانیم، هیچ‌گونه خوش‌آمدگویی دیده نمی‌شود. چرا؟ کلام خدا برای بیدار کردن ما و برای نشان دادن دلایل اصلی مشکلات و احتیاجمان به این صورت آورده شده است. فقط بعد از این است که علاج را می‌توان برای درد تجویز کرد. بدون دانش درست از مریضی، راه علاج به خوبی نشان داده نخواهد شد.

این است تصویری که خداوند از همگی انسانها ارائه می‌دهد:

* تمام بشر گناهکارند.

«ینک در شرارت سرشته شدم و مادرم در گناه به من آبتن گردید» (مزمیر ۵:۵۱).

«همه گناه کرده‌اند و از جلال خدا کوتاه آمده‌اند» (رومیان ۳:۲۳).

«جمیع ما مثل گوسفندان گمراه شده بودیم و هریکی از ما به راه خود برگشته بود» (اشعیا ۵۳:۶).

«انسانی نیست که گناه نکند» (۱ پادشاهان ۸:۴۶).

پس همهٔ انسانها ذاتاً و با انتخاب خود گناهکارند. هریک شخصاً در مقابل خداوند مسئولند و مانند سرکشانی مخالف شریعت او محکوم هستند.

«هر که گناه را به عمل می‌آورد، برخلاف شریعت عمل می‌کند زیرا گناه مخالفت با

شریعت است» (۱ یوحنا ۳:۴).

* گناهکاران روحاً مرده‌اند.

«در خطایا و گناهان مرده» (افسیان ۱:۲).

«به وسیلهٔ یک آدم گناه داخل جهان گردید و مرگ از گناه؛ و به اینگونه مرگ بر همهٔ مردم گذشت، از آنجا که همه گناه کردند» (رومیان ۵:۱۲).

«در آدم همه می‌میرند» (۱ قرنتیان ۱۵:۲۲).

این نوع مرگ، یعنی: فقدان کامل هر نوع نیکی روحانی که فرد را شایسته لطف و نظر خداوند سازد. تمامی فرزندان آدم، بدون استثناء مرده‌اند.

* گناهکاران بردهٔ گناه و اسیر شیطان هستند.

«هر که گناه می‌کند، بردهٔ گناه است.» (یوحنا ۸:۳۴)

«رئیس قدرت هوا [یعنی شیطان] یعنی آن روحی که اینک در فرزندان معصیت [سرکشان] عمل می‌کند» (افسیان ۲:۲).

این حکم خیلی وحشتناکی است. شیطان به واقع در تمامی کسانی که از خدا نافرمانی می‌کنند فعال است. ما معمولاً گمان می‌بریم که شیطان فقط در گناهکاران شریر - قاتلان و افرادی مانند ایشان - فعال است، اما کلام خدا می‌گوید که شیطان در همهٔ گناهکاران در کار است.

* گناهکاران دشمن خدا هستند.

«با اعمال ناشایسته در عقل دشمن بودید» (کولسیان ۱:۲۱).
«زیرا که تفکر نفسانی دشمنی خدا است، چونکه شریعت خدا را اطاعت نمی‌کند، بلکه نمی‌تواند هم بکند» (رومیان ۸:۷).

* گناهکاران از خدا جدا شده‌اند.

«گناهان شما در میان شما و خدای شما مانع شده است» (اشعیا ۵۹:۲).
«شما... از مسیح جدا و از وطنیتِ خاندانِ اسرائیل، اجنبی و از عهدهای وعده بیگانه و بی‌امید و بی‌خدا در دنیا بودید.» (افسیسیان ۲:۱۲)

* گناهکاران از طرف خدا محکوم شده‌اند.

«هم‌اکنون محکوم شده» (یوحنا ۳:۱۸).
«خداوند... شریر را به هیچ وجه پاک نخواهد کرد» (ناحوم ۱:۳).
«زیرا مزد گناه مرگ است» (رومیان ۶:۲۳).
«شریران به هاویه [یا جهنم] برگشته می‌شوند» (مزامیر ۹:۱۷).
«اما ترسندگان و بی‌ایمانان و خبیثان و قاتلان و زانیان و جادوگران و بت‌پرستان و تمامی دروغگویان، نصیب ایشان در دریاچهٔ افروخته‌شدهٔ به آتش و گوگرد خواهد بود. این مرگ دوم است» (مکاشفه ۸:۲۱).
پس گناهکاران از سوی خداوند همانند اشخاص گمشده تعریف شده‌اند (اشعیا ۵۳:۶؛ لوقا ۱۹:۱۰) و در خطر ملاقات خدا و خشم وی بر علیه گناهانشان هستند:
«چونکه غضبی هست باحذر باش، مبادا که تو را با صدمه‌ای بردارد، و کفاره‌ای عظیم تو را نتوان آزاد کند» (ایوب ۳۶:۱۸).

نیاز فوری آدمیان چیست؟

آنچه مسلم است اینست که، نیاز ما از میان برداشتن محکومیت ناشی از گناه است، و بدون این هلاک خواهیم شد. ما نیازمند یافتن حیات واقعی هستیم، یا اینکه ما همچنان در مرگ به خدا مانده و در آخر حکم هلاکت ابدی در جهنم را خواهیم گرفت، که مرگ دوم یعنی مرگ ابدی است.

* ایشان نیازمند صلح با خدا هستند.

هیچ کس نمی‌تواند با خدا دشمن باشد و در آخر اسیر خشم او نگردد. «افتادن به دستهای خدای زنده چیزی هولناک است» (عبرانیان ۱۰:۳۱).

* ایشان نیازمند هستند تا از اسارت گناه و شیطان رها شوند.

* و ایشان نیازمند فرار از خشم و محکومیت خداوند هستند.

به عبارت دیگر ایشان نیازمند نجات هستند. در کلام خدا آمده: «ما باید نجات یابیم» (اعمال ۴:۱۲). هر یک از انسانها در دنیا نیازمند این نجات می‌باشد - نجات از گناه، از مرگ و جهنم؛ و رهایی به سوی خدا که به آنها تجربهٔ محبت، حیات و بخشش خود را می‌دهد.

برای برآوردن این نیاز، هیچ کاری از دست شما ساخته نیست.

اگر وضع شما همان طوری است که تا اینجا از کلام خدا مطلع شدیم، پس می‌بینی هیچ کاری برای نجات خود نتوانی کرد. چرا؟ زیرا که:

* در «خطایا و گناهان مرده‌اید» (افسیسیان ۲:۱)

انسان مرده نمی‌تواند به خود زندگی بخشد.

* «اعمال نیک» شما را نجات نخواهد داد.

کتاب مقدس به روشنی گفته است که نجات «نه از اعمال تا هیچ کس فخر نکند» (افسیسیان ۲:۹). دوباره بیان شده که نجات «نه به سبب اعمالی که ما به پارسایی کرده بودیم» (تیطس ۳:۵).

این کلام تصور عمومی را که بر اساس آن مردم فکر می‌کنند در هم می‌ریزد: به عنوان مثال خیلی مردم فکر می‌کنند که خدا «اعمال پارسایشان» را با اعمال بدشان با ترازویی وزن می‌کند و در آخر اگر آن اعمال نیک از بد سنگین‌تر بود، ایشان را به بهشت می‌پذیرد. چه گمان باطلی!

* دین شما را نجات نخواهد داد.

شاید شما تصور می‌کنید که به خاطر اینکه به کلیسا و یا به مکان نیایش می‌روید و مواظبید که مراسم مذهبی را به عمل رسانید، با اینها به بهشت پذیرفته می‌شوید. شما شاید حتی افتخار کنید که مانند خیلی دیگران آنقدر گناه‌آلود نیستید.

خداوند عیسی دربارهٔ مردی مذهبی صحبت کرد که اینگونه فکر می‌کرد. او یک دهم از درآمدش را به معبد می‌بخشید و بسیار مذهبی بود. اما با اینحال نجات نیافت (لوقا ۱۸: ۹-۱۴). مسیح، وی و همهٔ کسانی که همانند او فکر می‌کنند را با کلام اشعیای پیامبر محکوم ساخت: «این قوم با زبان خود به من نزدیکی می‌کنند و با لبهای خویش مرا تمجید می‌نمایند، اما دلشان از من دور است.» (متی ۱۵: ۸)

پولس رسول حماقت این اشخاص را که به امید اعمال مذهبی خود می‌بودند آشکار کرده و گفت:

«چگونه است که... احکام پرست می‌باشید... (لمس مکن و مچش و دست مگذار. که همهٔ اینها با مصرف فاسد می‌شود) برحسب اعتقادات و تعالیم بشری...» (کولسیان ۲: ۲۰-۲۲).

بسیار ضروری است که این موضوع را درک کنید، که در چه شرایط بدی قرار دارید، و توانایی تغییر ذات خود را ندارید. اگر این را درک نکنید، علاج خدا با شرایطش را هیچوقت طلب نخواهید کرد. اگر این موضوع برایتان واضح نیست، دوباره این قسمت را مرور کنید. و در ضمن مطالعه از خدا بخواهید شما را به این نیاز واقف ساخته، و به شما نشان دهد که به فیض نجات او نیازمندید، و سپس به شما راه بدست آوردن آنرا آشکار سازد.

راه خداوند برای نجات انسان

هیچ کس برای نجات خود نمی تواند کاری کند. اما این بدان معنا نیست که هیچ کس نمی تواند نجات یابد: «نزد انسان این محال است، اما نزد خدا همه چیز ممکن است» (متی ۱۹:۲۶). «خدا محبت است» و با فیضش راهی را برای نجات فراهم آورده است. و این پیام مهم کتاب مقدس است. برای همین آنرا انجیل می دانیم، یعنی «مژده نیک».

«اینک مژده خوشی عظیمی به شما می دهم که برای تمامی قوم خواهد بود. که امروز برای شما در شهر داود، نجات دهنده ای که خداوند مسیح باشد متولد شد» (لوقا ۲:۱۰، ۱۱).

راه نجات خداوند در عیسی مسیح است.

مسیح گفته: «من راه و راستی و حیات هستم. هیچ کس نزد پدر جز به وسیله من نمی آید» (یوحنا ۱۴:۶).

«خدا واحد است و در میان خدا و انسان یک واسطه است، یعنی آن انسان که مسیح عیسی است» (۱ تیموتاؤس ۲:۵).

بسیار مهم است که بدانیم مسیح کیست.

* مسیح پسر خدا است.

خداوند او را خطاب کرد: «تو پسر محبوب من هستی» (لوقا ۳:۲۲).

«تویی مسیح، پسر خدای زنده!» (متی ۱۶:۱۶)

*** مسیح خداوند ابدی در قالب انسان است.**

«در ابتدا کلمه بود و کلمه نزد خدا بود و کلمه خدا بود... و کلمه جسم گردید و در میان ما ساکن شد؛ و ما جلال او را دیدیم، جلالی شایسته پسر یگانه پدر، پُر از فیض و راستی بود» (یوحنا ۱: ۱، ۱۴).

«مسیح عیسی... در صورت خدا بود... در شکل انسان یافت شد» (فیلیپیان ۲: ۵-۸).

*** او از باکره‌ای به این جهان متولد شد.**

«اینک باکره‌ای آبستن شده، پسری خواهد زایید و نام او را عِمانوئیل خواهند خواند، که تفسیرش "خدا با ما" است» (متی ۱: ۲۳).

«جبرائیل فرشته از جانب خدا... فرستاده شد... نزد باکره‌ای... و نام آن باکره مریم بود... و فرشته بدو گفت، ای مریم ترسان مباش زیرا که نزد خدا نعمت یافته‌ای. و اینک تو حامله شده، پسری خواهی زایید و او را عیسی خواهی نامید... روح القدس بر تو خواهد آمد و قدرت خدای متعال بر تو سایه خواهد افکند، از آنجهت آن مولود مقدس، پسر خدا خوانده خواهد شد» (لوقا ۱: ۲۶-۳۵).

با این معجزه تولد باکره، عیسی مسیح بدون آلوده شدن به گناه که از هر پدری به فرزندانش در زایش عادی منتقل می‌شود، بدنیا آمد. همچنین که عیسی درباره زندگی بی گناه خود به پدرش گفت، «بدنی برای من مهیا ساختی» (عبرانیان ۱۰: ۵).

مهم است بفهمیم که چرا پسر خدا به دنیا آمد.

*** او برای محبت خدا به خلق گناهکارش آمد.**

«زیرا خدا جهان را آنقدر محبت نمود که پسر یگانه خود را داد» (یوحنا ۳: ۱۶).

*** او برای نجات گناهکاران آمد.**

«پسر انسان آمده است تا گمشده را بجوید و نجات بخشد» (لوقا ۱۹: ۱۰).

*** او برای تحقق کامل شریعت خدا، که ما شکسته بودیم به دنیا آمد.**

«عیسی... گفت،... ما را همچنین مناسب است تا تمام پارسایی را به کمال رسانیم» (متی ۱۵:۳).

* او برای بی‌ایمانان جانش را فدا کرد و خود را برای نجات ایشان چون قربانی تقدیم خدا کرد.

«مسیح برای بی‌دینان وفات یافت» (رومیان ۵:۶).
«خدا محبت خود را در ما ثابت می‌کند از اینکه هنگامی که ما هنوز گناهکار بودیم، مسیح در راه ما مرد» (رومیان ۵:۸).

در کلام خدا آمده: «خون است که برای جان کفاره می‌کند» (لاویان ۱۷:۱۱). و دوباره اعلام شده: «بدون ریختن خون، آمرزشی نیست» (عبرانیان ۹:۲۲). خداوند عیسی مسیح خود را «برای [نیاز] ما به خدا [چون] هدیه و قربانی» تقدیم کرد (افسیسیان ۲:۵). و پس با ریختن خون خود، مسیح برای مردم خود حیات و نجات جاودانی را خرید.

«پسر انسان... [آمد تا]... جان خود را در راه بسیاری فدا سازد» (متی ۲۸:۲۰).
«اما اکنون یک بار در اواخر عالم ظاهر شد تا با قربانی خود، گناه را محو سازد» (عبرانیان ۹:۲۶).

«زیرا که می‌دانید که به چیزهای فانی چون نقره و طلا رهایی نیافتید... بلکه به خون گرانبهای مسیح که چون بره‌ی بی‌عیب و بی‌داغ» (۱ پطرس ۱:۱۸، ۱۹).
«و حال آنکه به سبب معصیتهای ما مجروح و به جهت گناهان ما کوفته شد. و تأدیب [یا تنبیه] سلامتی ما بر وی آمد و از زخمهای او ما شفا یافتیم. همه ما مثل گوسفندان گمراه شده بودیم و هریکی از ما به راه خود برگشته بود و خداوند گناه تمامی ما را بر وی نهاد» (اشعیا ۵۳:۵، ۶). «مسیح... برای ما عذاب کشید... که خود گناهان ما را در بدن خویش بر دار [یعنی صلیب] متحمل شد» (۱ پطرس ۲:۲۱، ۲۴).

* مسیح نه تنها مرد، بلکه جسماً از قبر برخاست.

او «به جهت گناهان ما تسلیم گردید و به جهت پارسا شدن ما برخیزانیده شد» (رومیان ۴:۲۵).

* مژده انجیل در همین است.

«... که مسیح بر حسب کتب [مقدس] در راه گناهان ما مرد، و اینکه دفن شد و در روز سوم بر حسب کتب [مقدس] برخاست» (۱ قرنتیان ۱۵:۳، ۴).

*** مسیح در کل نیاز گناهکاران را بر طرف می‌کند.** زیرا که:

او گناه را از میان می‌برد (عبرانیان ۹:۲۶).

او گناهکاران را می‌بخشد (۱ یوحنا ۱:۹).

او گناهکاران را بی‌گناه اعلام کرده - ایشان را به خداوند نزدیک می‌کند (تیتس ۳:۵-۷).

او ایشان را با خداوند آشتی می‌دهد (کولسیان ۱:۲۱).

او به آنهایی که در گناه مرده بودند حیات جاودان می‌دهد (افسیسیان ۲:۱، ۵؛ رومیان ۶:۲۳).

او روح خود را در ایشان می‌گذارد (رومیان ۸:۹، ۱۵).

او ایشان را قادر به زندگی مقدس (یا پاک) کرده، و قدرت سلطه گناه را در آنها از بین می‌برد (رومیان ۶:۱۴؛ اشعیا ۷:۴۲).

او مردم خود را از راه جهنم نجات می‌دهد (رومیان ۸:۱).

او مکانی را در بهشت برای مردم خود تضمین می‌کند (یوحنا ۱۴:۲، ۳).

*** پس تنها عیسی مسیح نجات‌دهنده گناهکاران است.**

«نام او را عیسی خواهی نهاد، زیرا که او قوم خویش را از گناهانشان نجات خواهد داد» (متی ۱:۲۱).

«و در هیچ کس غیر از او نجات نیست زیرا که نامی دیگر زیر آسمان به مردم داده نشده که بدان باید ما نجات یابیم» (اعمال ۴:۱۲).

*** مسیح شما را دعوت می‌کند تا او را چون نجات‌دهنده خود دریافت کنید.**

«خداوند می‌گوید: بیایید تا با همدیگر استدلال کنیم. اگر گناهان شما مثل ارغوان باشد مانند برف سفید خواهند شد و اگر مثل قرمز سرخ باشد، مانند پشم [سفید] خواهند شد» (اشعیا ۱:۱۸).

«بیایید نزد من ای تمام زحمتکشان و گرانباران و من شما را آرامش خواهم بخشید» (متی ۱۱:۲۸).

*** این دعوت برای همه گناهکاران است.**

«نیامده‌ام تا پارسایان را بلکه گناهکاران را به توبه دعوت نمایم» (متی ۹:۱۳).

«ای تمامی تشنگان به آبها بیایید» (اشعیا ۵۵:۱).

«هر که بخواهد، از آب حیات به رایگان بگیرد» (مکاشفه ۲۲:۱۷).

چگونه مسیح را به عنوان نجات دهنده خود بیابیم؟

این پرسش بسیار اساسی است. کتاب مقدس هیچ جایی برای اشتباه باقی نگذاشته است. ما باید این پرسش را به روشنی پاسخ دهیم، «مرا چه باید کرد تا نجات یابم؟» (اعمال رسولان ۱۶:۳۰) اگر این پرسش شماست، اینک پاسخ خدا را به سادگی ببینید.

تشخیص دهید که به نجات نیاز دارید.

بیشتر مردم میزان نفرت آمیز بودن گناهانشان را در مقابل خداوند به خوبی درک نکرده‌اند. برای همین ما تا به حال اینقدر این موضوع را به شما تأکید کرده‌ایم. تنها وقتی که نیاز خود را درک کنید، خواستار بکاربردن علاج خداوند خواهید بود.

«نه تندرستان بلکه مریضان احتیاج به طیب دارند» (متی ۹:۱۲).

وسوسه نشوید تا احساس حقارتی را که ناشی از تشخیص نیازتان به نجات است، از خود برانید. هیچ راه حلی را که دقیقاً با گناه و خطاهای شما مواجهه نمی‌کند، نپذیرید. بویژه از بشارتی که فقط از زندگی بی‌دغدغه و لذت‌بار می‌گوید، پرهیز کنید - خداوند آن زندگی را به قوم خود می‌دهد - اما راه انجیلی این است که در وحلهٔ اول، خداوند گناهکاران را از راه مسیح در رابطهٔ مناسب و آشتی‌آمیزی با خود قرار می‌دهد. از صلح و آرامش و سلامت دروغین برحذر باشید!

«و جراحات قوم مرا اندک شفایی دادند، چونکه می‌گویند سلامت، سلامت با آنکه سلامتی نیست» (ارمیا ۶:۱۴).

ایمان آورید که عیسی، مسیح و پسر خدا است، و تنها وی قادر به نجات ما می‌باشد.

«ما ایمان آورده و شناخته‌ایم که تو مسیح پسر خدای زنده هستی» (یوحنا ۶: ۶۹).
«خدای عادل و نجات‌دهنده‌ای غیر از من نیست. ای تمام کرانه‌های زمین به من بنگرید و نجات یابید زیرا من خدا هستم و دیگری نیست» (اشعیا ۴۵: ۲۱، ۲۲).

وعددهای مؤدۀ انجیل را بپذیرید و به آنها عمل کنید.

ما تا به حال دعوت ساده‌ی خداوند را از گناهکاران ملاحظه کردیم. اگر شما خداوند را به کلامش، و به قول خودش باور کنید، شما نجات خواهید یافت. او به آن قسم خورده است.

چه شرطهایی را خداوند برای روی آوردن ما به مسیح قرار داده است؟

* لازم است که گناهانمان را به خداوند اعتراف کنیم.

«هر که گناه خود را ببوشاند، برخوردار نخواهد شد؛ اما هر که آن را اعتراف کند و ترک نماید رحمت خواهد یافت» (امثال ۲۸: ۱۳).

* لازم است که تنها به شایستگی‌های مسیح اعتماد کنیم.

«به خداوند عیسی مسیح ایمان آور که تو و اهل خانۀ نجات خواهید یافت» (اعمال رسولان ۱۶: ۳۱).

«به آن کسانی که او را قبول کردند قدرت داد تا فرزندان خدا گردند، یعنی به هر کس که به نام او ایمان آورد» (یوحنا ۱: ۱۲).

* لازم است که از گناهانمان توبه کنیم.

«خدا...تمام خلق را در هر جا حکم می‌فرماید که توبه کنند» (اعمال رسولان ۳۰: ۱۷).

«پس توبه و بازگشت کنید تا گناهان شما محو گردد» (اعمال رسولان ۳: ۱۹).

توبه نتیجه‌ی اعتراف صادقانه است. فقط زمانی که پی به گناهکار بودن خود نزد خدا برده و آرزوی نجات داشته باشید، آنوقت است که مصمم می‌شوید تا از آنچه گناه نامیده می‌شود روی برگردانده و مسیح را به عنوان خدای خود خدمت کنید. شما نمی‌توانید او را به صورت «نجات‌دهنده» برای خود داشته باشید، اگر شما عمداً وی را از خداوندی در زندگی خود رد کنید.

بنابراین، اینک خداوند را به نام، برای نجات خود صدا کنید.
خداوند عیسی مسیح از مردی نقل کرد که به سادگی ولی به صداقت دعا می کرد
که: «خدا یا بر من گناهکار ترحم فرما» (لوقا ۱۸:۱۳). و اضافه کرد که: «که این
شخص، عادل کرده شده به خانه خود رفت» (آیة ۱۴).
لذا بر وعده خدا برپا خیزید و ضمانت او را بپذیرید، که تمام آنچه مسیح برای
نجات بدانها عمل کرده، وی شخصاً آنرا برای شما به جا آورده است.

اطمینان به رستگاری

غالباً اطمینان به رستگاری یا نجات، برای آنانی که از عیسی مسیح خواستار نجات بوده‌اند مشکل ایجاد می‌کند. ایشان معمولاً می‌گویند که احساس نمی‌کنند که آن معامله بزرگ در زندگیشان به انجام رسیده است. لذا به آن نتیجه می‌رسند که به واقع نجات نیافته‌اند. معمولاً به ایشان نصیحت می‌دهند که به احساساتشان گوش نکنند، ولی این کار تقریباً غیر ممکن است. تلاش برای مسیحی زیستن، بدون آنکه احساس اطمینان به رستگاری داشته باشید موضوعی نیست که کتاب مقدس آنرا تأیید کند. به واضح، دینی که نتواند از عقیده دینی خود احساس مناسبی را در فرد مؤمن به وجود آورد اصلاً رضایتبخش نیست. پس پاسخ این مشکل چیست؟

رستگاری با ایمان به مسیح عطا می‌شود. و همچنین احساس اطمینان به رستگاری. ما نباید کلام خدا را با احساساتی گذرا بسنجیم. بلکه بایستی فکر و قلبمان را با کلام خدا پر کنیم، بویژه آن بخشی که با کار نجات‌دهنده مسیح مربوط است و بگذاریم واقعیت این مطالب در دل و جان ما ایجاد آرامش و امنیت کند.

عمده حس امنیت و لذت از رستگاری را ما از کلام مکتوب خداوند می‌گیریم. «این را نوشتم به شما که به اسم خدا ایمان آورده‌اید تا بدانید که حیات جاودانی دارید و تا به نام پسر خدا ایمان بیاورید» (۱ یوحنا ۵:۱۳).

از آنجا که کلام مکتوب خداوند است که ما را از نجاتمان مطمئن می‌سازد، لذا دقت کنیم که چه می‌گویید: «هر که به جانب من آید، او را هرگز بیرون نخواهم کرد» (یوحنا ۶:۳۷).

عیسی است که چنین گفت. آیا او حقیقت را می‌گوید؟ آیا ممکن است که این

قولی دروغین یا خالی باشد؟ ابداً. حتی تصور آن نیز امکان ندارد.
«کلام تو راستی است» (یوحنا ۱۷:۱۷).

لذا به قول او اعتماد داشته باشیم که گفت، «هر که به جانب من آید، او را هرگز بیرون نخواهم کرد» (یوحنا ۶:۳۶).

آیا شما به سوی مسیح آمده‌اید؟ وی چه چیزی را به آنانی که به سوی او آمده‌اند وعده داده است؟ او وعده داده که آنانی را که به جانب وی آمده‌اند را بیرون نخواهد کرد. پس آیا شما را بیرون کرده؟

همچنین وعده انجیل یوحنا ۱:۱۲ را در نظر بگیرید:

«و اما به آن کسانی که او را قبول کردند قدرت داد تا فرزندان خدا گردند، یعنی به هر کس که به نام او ایمان آورد.»

آیا دعا کرده‌اید که مسیح را به عنوان خداوند و نجات‌دهنده خود دریابید؟ آیا او را باور دارید؟ آیا به او ایمان دارید؟ یعنی، آیا به راستی هر چه را که کتاب مقدس از شخصیت و اعمال مسیح گفته پذیرفته‌اید؟ و آیا اعتقاد شما برای پذیرش در قبال خداوند فقط به شایستگی او است؟

آیا او وعده نداده که اینک شما از فرزندان خدا شمرده شده‌اید؟ لذا بر قول و وعده او پایدار باشید که شما را در مقابل شک و ترس پیروز می‌سازد.

اینگونه منطق کتاب مقدس برای بدست آوردن اطمینان به رستگاری کمک بزرگی می‌باشد. اما آن فقط آغاز زندگی است. راه بهتر و پربارتر دیگری وجود دارد. یعنی وقتی که شما کتاب مقدس را برداشته و به موضوع دریافت مسیح به نجات‌دهنده و خداوند بیندیشید. پس بیابید این کار را با دقت به جزئیات ادامه دهیم که حتماً ایمان شما را محکم می‌سازد.

مخلوقی تازه

پس زمانی که یک گناهکار به مسیح ایمان آورد چه می‌شود؟ پاسخ آن اینست که، دگرگونی اصلی و ریشه‌ای در حالت و وضعیت انسان پدید می‌آید که بالاتر از آن در جهان وجود ندارد.

هدف خدا از انتخاب شما به انجام رسیده است.

«چنانکه ما را پیش از بنیاد عالم در او برگزید تا در حضور او در محبت مقدس و بی‌عیب باشیم» (افسیان ۴:۱).

«آنانی که برای حیات جاودانی مقرر بودند، ایمان آوردند» (اعمال ۴۸:۱۳).

کسی که قبل از اعتقاد به مسیح بخواهد بداند آیا از برگزیدگان بوده یا خیر اشتباه می‌کند. مانند دیگر برکت‌های روحانی انتخاب «در مسیح» است. هر شخص گناهکاری باید مژده انجیل را اطاعت کند و به سوی مسیح بیاید. زمانی که شما ایمان آورید، آن زمان می‌فهمید که تنها فیض مطلق بود که شما را برگزید، و خواند، و شما را به ایمان به سوی «نجات‌دهنده» آورد: «از ابتدا خدا شما را برگزید برای نجات به تقدیس روح و ایمان به راستی» (۲ تسالونیکیان ۱۳:۲).

شما با خدا صلح داده شده‌اید.

«پس چونکه به ایمان پارسا شمرده شدیم، نزد خدا سلامتی [صلح] داریم به واسطه خداوند ما عیسی مسیح» (رومیان ۵:۱).

«زیرا اگر در حالتی که دشمن بودیم، به واسطه مرگ پسرش با خدا صلح داده شدیم» (رومیان ۵:۱۰).

با کفاره مرگ عیسی مسیح خشم خدا از شما به کنار رفته، و شما را از دشمنی پیشین خود با خدا برگردانده است.

با رسیدن به این دوستی و پذیرش توسط خداوند، شما اکنون آزادید که به حضور او برسید - و واقعاً با او زندگی کنید - و از رفاقت حقیقی او لذت برید.

«شراکت ما با پدر و با پسرش عیسی مسیح است... اما اگر در نور راه می‌رویم، چنانکه او در نور است، با یکدیگر شراکت داریم و خون پسر او عیسی مسیح ما را از هر گناه پاک می‌سازد» (۱ یوحنا ۱: ۳، ۷).

شما عضوی از خانواده الهی شده‌اید.

خدا «ما را از قبل تعیین نمود تا او را پسر خوانده شویم به واسطه عیسی مسیح بر حسب خشنودی اراده خود» (افسیان ۱: ۵).

این قرار دادن قانونی ما در خانواده او می‌باشد، که این حق داشتن نام و تمام امتیازهای پسران خدا را به ما می‌دهد. پولس رسول بخشی از موارد را چنین توضیح می‌دهد:

«از آنرو که روح بندگی را نیافته‌اید تا باز ترسان شوید، بلکه روح پسرخواندگی را یافته‌اید که به آن ندا در می‌دهیم، آبا، پدر. همان روح بر روحهای ما شهادت می‌دهد که فرزندان خدا هستیم. و هرگاه فرزندانیم، وارثان هم هستیم، یعنی وارثان خدا و هم‌ارث با مسیح» (رومیان ۸: ۱۵-۱۷).

شما قانوناً در حضور خدا از همه گناهان تبرئه شده‌اید.

این مطلبی است که کتاب مقدس آنرا «عدالت» یا «پارسامردگی» می‌خواند. این اصطلاحی قانونی است که به سادگی یعنی که: خدا تمام گناهانت را می‌بخشد و تمام شایستگی خداوند عیسی مسیح را به حساب شما قرار می‌دهد. درست همانطور که خدا گناهان ما را به حساب مسیح گذاشت. پس پارسایی او را هم به سهم ما می‌گذارد. همانطور که مسیح جزای گناه ما را بر دوش کشید، ثواب پارسایی او هم نصیب ما می‌شود.

«زیرا او را که گناه نشناخت در راه ما گناه ساخت تا ما در وی عدالت خدا شویم» (۲ قرنتیان ۵: ۲۱).

زمانی که مسیح به جای ما «گناهکار» محسوب شد، روحاً یا به صورت معنوی گناهکار نبود. بلکه با وی به صورت قانونی همانند یک مجرم رفتار شد، زیرا او در حضور خدا برای ما همانند یک جانشین ایستاد.

شریعت خدا (یا کلام خدا) به او و مردم او به یکسان می‌نگرد، و بنابراین جزای ما را از او گرفت. به همین نحو، "پارسایی" که شرح داده شد دگرگونی معنوی یا روحی در ما نیست، بلکه تغییر قانونی است از حالت ما در پیش خدا. زیرا که در دید شریعت یا کلام خدا، مسیح و مردم وی یکی هستند، پس ما تمام پاداش اطاعت او را دریافت می‌کنیم. خدا با ما مثل مسیح رفتار می‌کند. اطاعت مسیح پایه تمام مرحمت خدا به ماست.

وقتی این موضوع وحدت یا یگانگی قانونی با مسیح را درک کنیم، این موضوع کلیدی می‌شود تا از همه برکتهای دیگر رستگاریمان لذت ببریم. نیاز نیست که برای

تحت تأثیر قرارداد خدا، یا گرفتن محبت و مرحمتش کاری یا عملی انجام دهیم. مسیح همه کاری را که باید برای پذیرش ما در نزد خداوند اجرا می‌شد برای ما انجام داده است. او همانا "پارسایی" یا عدالت ماست.

«لکن از او شما هستید در عیسی مسیح که از جانب خدا برای شما... شده است عدالت (پارسایی)» (۱ قرنیتیان ۱: ۳۰).

«یَهُوه عدالت ما [است]» (ارمیا ۲۳: ۶).

ما نمی‌توانیم عدالت مسیح را بهبود بخشیم، از آنجایی که خدا ما را در همان کمال مسیح می‌پذیرد. پس ما اکنون آزادیم تا خداوند را با خوشحالی و با قلبی پر از محبت و قدردانی خدمت کنیم. همچنین با صداقت عیب‌های خودمان را متأسفانه تشخیص می‌دهیم، و با اینحال برای زندگی پاک و مقدس کوشش می‌کنیم، نه اینکه با این تلاش در پی صالح شمردن خود باشیم، چون نجات‌دهنده ما عیسی مسیح آنرا برایمان انجام داده است.

زندگی در روشنائیِ چنین حقیقت بزرگی ما را قادر می‌سازد تا در پناه فیض خدا رشد کرده و به کمال یک زندگی جدید با مسیح برسیم.

شما خلقت تازه‌ای هستید.

«پس اگر کسی در مسیح باشد، مخلوق تازه‌ایست؛ چیزهای کهنه در گذشت، اینک همه چیز تازه شده است» (۲ قرنتیان ۵:۱۷).

پطرس چگونگی این رویداد را به ما می‌گوید که، از خداوند «وعده‌های بی‌نهایت عظیم و گرانبها به ما داده شد تا شما به اینها شریکِ طبعیت الهی گردید و از فسادی که از شهوت در جهان است، خلاصی یابید» (۲ پطرس ۱:۴).

به همین دلیل است که به شما توانایی یک زندگی مقدّس داده می‌شود. این به آن معنی نیست که شما بی‌گناه می‌مانید (۱ یوحنا ۱:۸، ۱۰). بلکه این به معنای اینست که شما دیدگاه جدیدی نسبت به گناه خواهید داشت. شما دیگر برتری و قدرت گناه را در مورد خود نمی‌پذیرید، بلکه آن‌را به صورت حاکمی ظالم می‌بینید. شما به مخالفت با آن بر می‌خیزید و از یک زندگی مقدّس و مسیحی لذت خواهید برد.

روح‌القدس در شما ساکن است.

عیسی وعده داد که: «و من از پدر خواهم خواست و تسلی‌دهنده‌ای دیگر به شما عطا خواهد کرد تا همیشه با شما بماند، یعنی روح راستی که جهان نمی‌تواند او را قبول کند زیرا که او را نمی‌بیند و نمی‌شناسد و اما شما او را می‌شناسید، زیرا که با شما می‌ماند و در شما خواهد بود» (یوحنا ۱۴:۱۶، ۱۷).

وی این وعده را به هر مسیحی می‌دهد: «بدن شما معبد روح‌القدس است که در شما است که از خدا یافته‌اید» (۱ قرنتیان ۶:۱۹).

شما به طور حیاتی به مسیح پیوسته‌اید.

به عنوان یک مسیحی، شما عضوی از بدن معنوی مسیح، یعنی عضوی از کلیسا می‌باشید (۱ قرنتیان ۱۲:۱۲، ۱۳).

همچنین شما همانند سنگی زنده‌اید در یک معبد و یا خانه‌ای روحانی، که خداوند در حال ساختن آن است (۱ پطرس ۲:۵).

تمام این تشبیهات به این معنی است که شما به عنوان یک مسیحی امکان یگانگی و اتحاد خیلی نزدیکی را با مسیح دارید. پولس در رساله‌هایش اصطلاح «در مسیح»

را، مخصوصاً در رسالهٔ افسسیان و کولسیان مرتباً تکرار می‌کند، تا همین پیام را به قلبمان برساند. مسیح و مردمانش از یکدیگر نمی‌توانند جدا شوند. خدا هیچ وقت با مسیحیان جدا از مسیح و شایستگی او رفتار نمی‌کند.

همچنین خدا هیچ وقت با مسیح فارغ از مردمان وی رفتار نخواهد کرد. این حقیقت چه اطمینانی به یک شخص مسیحی می‌بخشد! ”در وجود مسیح“ هر یک از مسیحیان زندگی جاوید دارند. هیچ چیزی نمی‌تواند او را از نجات‌دهندهٔ خود جدا کند:

«کیست که ما را از محبت مسیح جدا سازد؟ آیا مصیبت یا اضطراب یا آزار یا قحط یا عریانی یا خطر یا شمشیر؟... بلکه در همه این امور برتر از پیروزمندانیم، بوسیلهٔ او که ما را محبت نمود. زیرا یقین می‌دانم که نه مرگ و نه زندگی و نه فرشتگان و نه ریاستها و نه قدرتها و نه چیزهای حال و نه چیزهای آینده و نه بلندی و نه پستی و نه هیچ مخلوق دیگری قدرت خواهد داشت که ما را از محبت خدا که در خداوند ما مسیح عیسی است جدا سازد» (رومیان ۸: ۳۵، ۳۷-۳۹).

«به آنها فکر کنید» (فیلیپیان ۴: ۸). اینها موضوعاتی هستند که به ما آرامش قلب، اطمینان و اعتقاد کامل در ایمان خواهند داد.

زندگی مسیحی

آنهایی که اینک مسیح را دریافت کرده‌اند مانند یک نوزاد می‌باشند (۱ پطرس ۲:۲). ایشان در خانوادهٔ خدا "از سر نو متولد" شده‌اند (یوحنا ۳:۳، ۷). و درست همانند یک نوزاد نیاز به رشد و تغذیه و پرورش دارند. در اینجا کمی از مهمترین و ساده‌ترین رهنمودهایی که برای پرورش خود در مسیح نیاز دارید را شرح می‌دهیم.

غسل تعمید

تعمید هم یک شهادت به ایمان و هم امضاء و مهر وعدهٔ رحمت و فیض است که خدا ما را به آن وارد کرده است. به عنوان یک امضاء، تعمید "نشانه" است که به صورت ظاهری یا بیرونی، شستشوی درونی روح با خون مسیح را نشان می‌دهد. و همچنین به عنوان یک مهر برکتی است از جانب خدا تا ایماندارانی را که از سر نو متولد شده و به عیسی مسیح پیوسته‌اند اطمینان بخشد. و برای همین تعمید یافتن نخستین قدمی است که یک شخص مسیحی برای ورود به کلیسای انجام می‌دهد. «توبه کنید و هر یک از شما به نام عیسی مسیح بجهت آمرزش گناهان تعمید گیرید و عطای روح القدس را خواهید یافت... پس ایشان کلام او را پذیرفته، تعمید گرفتند» (اعمال ۲:۳۸، ۴۱).

خواندن کتاب مقدس

«چون اطفال نوزاده، مشتاق شیر خالص کلام باشید تا از آن نمو کنید» (۱ پطرس ۲:۲). کلام خدا خوراک یک مسیحی است. این کلام شما را در ایمان قدرت می‌دهد. با انجیل یوحنا شروع کنید و آنرا با دقت فصل به فصل بخوانید. بعد از آن به همان صورت تمام کتب عهد جدید را بخوانید. سعی کنید که لااقل یک چیز را از هر فصلی که می‌خوانید به خاطر بسپارید. در حالی که کتاب مقدس را می‌خوانید پاسخ

پرسش‌های اولیه را در دفتر یادداشتی فصل به فصل بنویسید.
پرسش‌های نمونه:

- * این فصل چه چیزی را درباره خدا به من می‌آموزد؟
- * چه چیزی را از مسیح به من می‌آموزد؟
- * چه چیزی را از روح القدس به من می‌آموزد؟
- * اصول مهم این بخش چه می‌باشند؟
- * چه گناہانی ثبت شده است که باید از آنها دوری گزینم؟
- * چه نیکی‌هایی ثبت شده که من باید آنها را تقلید کنم؟

دعای روزانه

«همیشه دعا کنید» (۱ تسالونیان ۵:۱۷).

«می‌باید همیشه دعا کرد و دلسرد نشد» (لوقا ۱۸:۱).

دعا هواییست که مسیحی تنفس می‌کند، اما بسیاری از مردم از مشکلاتشان در دعا کردن صحبت کرده‌اند. در دعای روزمره‌تان از برنامه زیر استفاده کنید:

* ستایش

* اقرار به گناه

* سپاسگزاری

* درخواست

این‌ها چهار جزء تشکیل‌دهنده یک دعای حقیقی هستند.

ارتباط بین خواندن کتاب مقدس و دعای روزانه

خواندن و مطالعه کتاب مقدس اساس دعای ماست. بنابراین معمولاً قبل از دعا کردن باید کتاب مقدس را بخوانیم. برای خواندن کلام خدا وقت بگذارید و اجازه بدهید که شما را به دعایتان راهنمایی کند. پاسخ شما به پرسش‌هایی که با خواندن کتاب مقدس ثبت کرده‌اید، به کمک شما می‌رسد. آن جواب‌ها به شما نشان می‌دهند که چگونه باید به خدا با ستایش، اقرار و درخواست نزدیک شد.

روش دیگر برای کمک‌گیری از کتاب مقدس در دعای روزانه این است زانورده بخشی و یا فصلی از مزامیر و یا قسمت همانند دیگری از کلام خدا را بخوانید، و بعد آن گونه که آن کلام به شما اشاره می‌کند خدا را نیایش کنید. این روش به شما

کمک می کند تا دعا و نیایش خداوند در زندگی روزمره تان تازه بماند. و در شما همچنین باعث روحی پُرستایش و شاد در خداوند می شود. همچنان که نَحْمِیا گفته: «سُرور خداوند، قوت شما است» (نحمیا ۸: ۱۰).

شهادت دادن برای مسیح

«زیرا اگر به زبان خود عیسی خداوند را اعتراف کنی و در دل خود ایمان آوری که خدا او را از مردگان برخیزانید، نجات خواهی یافت» (رومیان ۱۰: ۹).

هیچ وقت از داشتن مسیح به عنوان نجات بخش خود شرمند نباشید. همانند آن مجنوننی که عیسی در ناحیه جَدْرَه شفا داد باشید، که به مسیح پیوست. پس هر چه زودتر به مسیح با خانواده خود و همسایه های تان شهادت دهید (مرقس ۵: ۱۹، ۲۰).

شهادت مسیحی بودن خود را با زندگی پاک خود و جدایی از گناهان این دنیا به اطرافیان تان بنمایانید. «اعتدال شما بر همه مردم معروف بشود» (فیلیپیان ۵: ۴).

«و با شایستگی چنانکه در روز رفتار کنیم، نه در بزرها و مستیها و هرزگی و عیاشی و نزاع و حسد؛ بلکه عیسی مسیح خداوند را بپوشید و برای شهوات جسمانی تدارک نینید» (رومیان ۱۳: ۱۳، ۱۴).

عضویت کلیسا

برای رشد خود عضو فعال کلیسایی شوید که کتاب مقدس را کاملاً قبول دارد. این فرمان خداوند است: «از با هم آمدن در جماعت غافل نشویم» (عبرانیان ۱۰: ۲۵). مخصوصاً از شرکت در مجلس عشای ربانی غفلت نکنید. عشای ربانی مراسم یادآوری عیسی مسیح است که با خوردن نان و شراب به انجام می رسد.

در این مورد خداوند عیسی گفت: «این را به یادگاری من به جا آرید» (۱ قرنتیان ۱۱: ۲۴).

خیلی مهم است که مطمئن باشید که تنها در کلیسایی که به کلام خدا وفادار باشد عضو شوید. با افسوس زیاد باید گفت که بیشتر فرقه های کلیسایی دنیا از کلام خدا دور شده اند (۲ پطرس ۱: ۲). ایشان "انجیل دیگری" را پذیرفته اند (غلاطیان ۱: ۶، ۷). آنها در "نهضت جهانی" (Ecumenical Movement) و "شورای جهانی کلیساها" (the World Council of Churches) وارد شده اند. این نهضت ها و مجالس مشغول ایجاد گردهمایی و اتحاد تمام کلیساهای دنیا در یکی بوده، که شامل کلیسای

کاتولیک نیز می‌باشد. و این بر خلاف فرمان واضح کتاب مقدس است. در بسیاری از کلیساها، این جنبش جهانی با اعطای پنتیکاستی یا کاریسماتیکی جعلی کلیساهای ابتدایی تقویت می‌شوند.

این موضوعات خطرناکیست که ایمانداران تازه باید از آن دوری کنند. کلام خدا به ما می‌گوید که از این گونه کلیساها خود را جدا نگاه داریم:

«آیا دو نفر با هم راه می‌روند جز آنکه متفق شده باشند؟» (عاموس ۳:۳).

«زیر یوغ ناموافق با بی‌ایمانان مشوید» (۲ قرنتیان ۶:۱۴).

«آن کسانی را که منشأ جدایی‌ها و موانع لغزشهای مخالف آن تعلیمی که شما یافته‌اید می‌باشند، نشانه کنید و از ایشان دوری کنید» (رومیان ۱۶:۱۷).

«در اعمال بی‌ثمر تاریکی شریک مباشید بلکه آنها را ملامت کنید» (افسیان ۵:۱۱).

به جستجوی کلیسایی باشید که همیشه عیسی مسیح را تعالی می‌بخشند. و وقتی که در اینچنین کلیسا وارد شدید از تماشاگری راضی نباشید. بلکه در خدمت خدا در کلیسایی که او شما را هدایت کرده به طور کامل وارد شوید.

پُری در روح القدس

روزانه خواستار پُر شدن با نیروی روح القدس باشید. «از روح پُر شوید» (افسیان ۱۸:۵). خدمت برای خدا تنها با توانایی روح القدس قابل انجام است: «نه به قدرت و نه به قوت بلکه به روح من. قول یَهُوه صَبایوت این است» (زکریا ۴:۴).

هر مسیحی مکان روح القدس بوده (رومیان ۸:۹)، و می‌بایست برای خدمت به خدا با توانایی روح خدا پُر شود. «اما چون روح القدس بر شما می‌آید، قوت خواهید یافت و شاهدان من خواهید بود» (اعمال ۱:۸). «پس اگر شما با آنکه شیرین هستید می‌دانید هدایای نیکو را به فرزندان خود باید داد، چقدر بیشتر پدر آسمانی شما روح القدس را خواهد داد به هر که از او درخواست کند» (لوقا ۱۱:۱۳).

زندگی با ایمان

می‌توانیم زندگی یک مسیحی را به این صورت خلاصه کنیم: بگذارید مسیح و شکوه او هدف اصلی شما در زندگی باشد. به یاد داشته باشید که با ایمان زندگی کنید. یعنی، بگذارید تا ایمانتان روش اعمالتان را تعیین کند.

«زندگی که اکنون در جسم می‌کنم، به ایمان بر پسر خدا می‌کنم که مرا محبت نمود و خود را برای من داد [قربانی ساخت]» (غلاطیان ۲:۲۰).

بر خورد با مشکلات

شیطان خیلی وقتها تمام حيله‌های خود را برای دلسرد کردن و شکست مردم خدا به کار می‌برد. در اینجا به بعضی از مسائلی که مسیحیان را دلسرد می‌کند را یادآور می‌شویم. در هر کدام از این حالت‌ها می‌توانیم بر آن دلسردی پیروز شده و به طور مؤثر برای خدا زندگی کنیم.

بعضی‌ها با مخالفت دیگران دلسرد می‌شوند.

این دنیا و مردم آن با مسیح دوست نیستند. دنیا با او مخالفت کرد و او را مصلوب نمود. پس عجیب نیست که با ما هم که وی را خدمت می‌کنیم مخالفت کند. «خوشابه‌حال آنان که برای پارسایی آزار می‌شوند، زیرا پادشاهی آسمان از آن ایشان است. خوشابه‌حال شما چون شما را دشنام گویند و آزار رسانند، و بخاطر من هر سخن بدی بر شما به دروغ گویند. خوش باشید و شادی بسیار کنید، زیرا پاداشتان در آسمان عظیم است زیرا که به همین‌طور بر پیامبران قبل از شما آزار رسانیدند.» (متی ۵: ۱۰-۱۲)

به جای اینکه با مخالفت‌های دیگران دلسرد و سست شویم، باید از خدا برای تحمل و بردباری مانند نخستین مسیحیان درخواست فیض کنیم. «و ایشان از حضور اهل شورا شادی کنان رفتند از آنرو که شایسته آن شمرده شدند که بجهت نام او اهانت شوند» (اعمال ۵: ۴۱). به یاد داشته باشید که، با اینکه ما با مخالفت دیگران روبرو خواهیم شد، ما در جانب پیروشدگان هستیم. اهمیت ندارد چه کسی بر ضد ماست، چون خدا برای ماست. «هرگاه خدا با ما است کیست به ضد ما؟» (رومیان ۸: ۳۱).

بعضی‌ها به دلیل نگرانی دلسرد می‌شوند.

شیطان همیشه در جستجوی گرفتن آرامش قلب و فکر فرزندان خدا است. همان

آرامشی که ایشان باید در بودن با مسیح از آن لذت برند. با شمردن برکت‌هایی که خداوند به ما داده و شکرگزاری و ستایش شورآمیز او، شما می‌توانید پاسخی به احساس اندوه و افسردگی‌های خود بدهید.

«برای هیچ چیز نگران نباشید، بلکه در هر چیز با دعا و استغاثه با شکرگزاری درخواست‌های خود را به خدا عرض کنید. و آرامش خدا که فراتر از تمامی عقل است، دلها و ذهنهای شما را در مسیح عیسی نگاه خواهد داشت» (فیلیپیان ۴: ۶، ۷).

مخصوصاً مسیح را برای آنکه شما را رستگار کرده ستایش کنید. فکر خویست که در این حالت‌ها به کلام خدا بازگردید. قسمتی از کتاب مقدس را همچون افسسیان ۱: ۱-۱۴ یا ۱ پطرس ۱: ۱-۹ بخوانید و به برکت‌های بسیاری که همه ایمانداران در وجود

مسیح یافته‌اند بیان‌دیشید، تا جایی که به ستایش خداوند برانگیخته شده و احساسات افسردگی خود را ترک کنید. پدر آسمانی شما از شما نگهداری می‌کند. «همه مویهای سر شما نیز شمرده شده است» (متی ۱۰: ۳۰).

«و می‌دانیم که بجهت آنانی که خدا را دوست می‌دارند و بحسب اراده او خوانده شده‌اند، همه چیزها برای خیریت ایشان با هم در کار می‌باشند» (رومیان ۸: ۲۸).

«و تمام نگرانیهای خود را به وی واگذارید زیرا که او برای شما فکر می‌کند» (۱ پطرس ۵: ۷).

پس اگر به خاطر نگرانیها دچار افسردگی شده‌اید، بجای اینکه در خود و غصه‌های خود فرو روید، فکر خود را با خداوند و کارهای او پُر کنید. شما دیگر به مدت طولانی در غم باقی نمی‌مانید: «دل ثابت را در آرامش کامل نگاه خواهی داشت، زیرا که بر تو توکل دارد» (اشعیا ۲۶: ۳).

درگیری با گناه بعضی مسیحیان را مغلوب و مأیوس می کند.

با اینکه مسیحیان دارای پارسایی کامل در مسیح هستند، اما ایشان هنوز در ذات خودشان کامل نشده‌اند. آنها هنوز گناه می کنند، و این اغلب موجب می شود که از واقعیت کار فیض در ایشان دچار شک شوند. خیلی اوقات ایشان از بسربردن در قدوسیت و پاکی واقعی نومید هستند. ولی آن مسیح که ما را پارسا می سازد، همچنین ما را تقدیس می کند.

اگر چه ایشان هنوز کامل نیستند، مسیحیان واقعی همیشه با طرز برخوردشان با گناه مشخص می شوند. آنها مخلوقی تازه هستند که دیگر همه چیز را فقط از نگاه دنیوی نمی سنجند.

«بنابراین، ما بعد از این هیچ کس را بحسب جسم نمی شناسیم، بلکه هرچند مسیح را هم بحسب جسم شناخته بودیم، الآن دیگر او رانمی شناسیم. پس اگر کسی در مسیح باشد، مخلوق تازه ایست؛ چیزهای کهنه در گذشت، اینک همه چیز تازه شده است» (۲) قرنیتان ۵: ۱۶، ۱۷).

در حالی که بدترین چیز برای مردم خدانشناس (مردم بی خدا) در رابطه با گناه، کشف شدن و مجازات آن گناه است، اما برای یک مسیحی بدترین بخش گناه این است که، خداوند را غمگین می کند و به لذت دوستیشان با وی صدمه می زند. او تنها با زندگی ظاهری و کارهای خارجی، بدون واقعیت قلبی و درونی راضی نمی شود (۲) قرنیتان ۵: ۱۲).

آدم‌های دورو، مانند ضرب‌المثلی که از خوک‌ها نقل می شود، می توانند خیلی راحت و با خوشحالی برگشته و در لجن بغلتند (۲ پطرس ۲: ۲۲). اما آنهایی را که خدا نجات داده، یعنی گوسفندان چراگاه او، همیشه از کثافت گناه ناراحت و آزرده خواهند بود.

بنابراین برخورد شما با گناه چطور است؟ چگونه می توانیم بر عادت‌های گناه‌آلود پیروز شده، و در پاکی واقعی زندگی کنیم؟

*** اول، حاضر باشید تا گناه را همانگونه که خدا می بیند و در کلامش آنرا بیان می کند ببینید.** در مورد گناه بهانه نگیرید که به علت خاصیت ژنتیکی (ارث)، مسائل روانی یا اجتماعی و فرهنگی بروز کرده است. گناه، گناه است و به همین عنوان باید تلقی شود. گناه «مخالف شریعت [کلام خدا] است» (۱ یوحنا ۳: ۴).

*** دوم، بدانید که تا زمانی که در این جسم هستید جنگ سختی با گناه خواهید داشت.** «زیرا خواهش جسم به خلاف روح است و خواهش روح به خلاف جسم و این دو بر ضد یکدیگرند بطوری که آنچه می‌خواهید نمی‌کنید» (غلاطیان ۵: ۱۷). این آیه به روشنی نشان می‌دهد که مسیحیان هنوز با جسم خود مبارزه دارند. اما کلمات آخر این آیه کلید پیروزی ماست. تمام مسیحیان درونشان روح‌القدس را دارند. آن روح مخالف جسم است و مؤمنان را از بردگی جسم حفظ می‌کند. پس هر چه بیشتر شما خودتان را در کنترل روح‌القدس واگذارید، بیشتر بر گناه پیروز خواهید شد.

*** سوم، وعده خدا را بپذیرید که مسیح نه تنها شما را از تقصیر گناه، بلکه از سلطه آن نیز نجات می‌دهد:** «و کسی که گناه می‌کند از ابلیس است. زیرا که ابلیس از ابتدا گناهکار بوده است. و از این جهت پسر خدا ظاهر شد تا اعمال ابلیس را باطل سازد» (۱ یوحنا ۳: ۸). «زیرا گناه بر شما سلطنت نخواهد کرد، چونکه زیر شریعت نیستید بلکه زیر فیض» (رومان ۶: ۱۴). این پیروزی را با ایمان به مسیح می‌توانید بهره مند شوید: «زیرا آنچه از خدا زاده شده است، بر دنیا غلبه می‌یابد؛ و غلبه‌ای که دنیا را مغلوب ساخته است، ایمان ماست» (۱ یوحنا ۵: ۴).

*** چهارم، «به روح رفتار کنید پس شهوات جسم را به‌جا نخواهید آورد» (غلاطیان ۵: ۱۶).** دعا برای پیروزی بر گناه و غلبه بر آن بیهوده است اگر همزمان توام با تمایل قلبی برای دوری از گناه نباشد و یا اگر شما زمینه گناه را فراهم سازید: به عنوان مثال با افرادی که مشارکت می‌کنید، برنامه‌های تلویزیونی که تماشا می‌کنید و یا ادبیاتی که می‌خوانید می‌تواند زمینه را برای انجام گناه فراهم آورد. «اگر بدی را در دل خود منظور می‌داشتم، خداوند مرا نمی‌شنید» (مزامیر ۶۶: ۱۸).

و همچنین، کتاب مقدس به سادگی می‌فرماید: «بلکه عیسی مسیح خداوند را ببینید و برای شهوات جسمانی تدارک نبینید» (رومیان ۱۴:۱۳).

*** پنجم، اگر که گناه بکنید، آنرا به صداقت اقرار کنید، و بدانید که مسیح برای شما وساطت و دعا کرده و رابطه شما را با خداوند از نو برقرار می‌سازد:** «اگر کسی گناهی کند، شفیع [مدافع] داریم نزد پدر یعنی عیسی مسیح عادل» (۱ یوحنا ۲:۱). «کسی که می‌گوید که در نور است و از برادر خود نفرت دارد، تا حال در تاریکی است» (۱ یوحنا ۱:۹).

مسیحی بودن موضوعی است که با کلمات قابل بیان نیست. روح القدس در مردم خدا ثمره‌های روحانی بوجود می‌آورد که زندگی خارق‌العاده‌ای را تضمین می‌کند. این زندگی را مردم نجات نیافته هیچ وقت درک نکرده و از آن لذت نمی‌برند: «اما ثمره روح، محبت و شادی و آرامش و صبر و مهربانی و نیکویی و ایمان و فروتنی و پرهیزکاری است، که هیچ شریعتی مانع چنین کارها نیست» (غلاطیان ۵:۲۲، ۲۳).

آن خواست خداست که مردم او، آن زندگی را در کمال بسر برند. مسیح یک واقعیت است. مژده نیک (انجیل) حقیقت است. آن کمالی را که او وعده می‌دهد حقیقی است. پس با زندگی پایین‌تر از این مسیحیت هرگز قناعت نکرده و در آن باقی نمانید.

«چنانکه قدرت الهی او همه چیزهایی را که برای حیات و دینداری لازم است، به ما عنایت فرموده است» (۲ پطرس ۱:۳). ما همه نیازهایمان را در مسیح به طور کامل می‌یابیم. ما دارای تمام برکت‌های روحانی هستیم (افسیسیان ۱:۳).

اینک که از طریق مسیح از نعمت خدا دولتمند و برخوردار شده‌ایم، پس چرا همانند بینوایان روحانی زندگی کنیم؟

پایان

شروعی تازه

در دنیا به جز محکومیت به خاطر گناه، احساس شک و وسوسه مشکلات عمومی تر و فوری تری وجود ندارد.

- ❖ چگونه ممکن است که گناهانم بخشیده شده و تقصیراتم پاک شود؟
- ❖ چگونه مطمئن باشم که دارای حیات ابدی هستم و همچنین خود را فریب نمی‌دهم؟
- ❖ چگونه ممکن است که از زندگی مسیحی لذت برده و فراتر از شکست‌ها و ناامیدی‌ها زندگی کنم؟

اینها پرسشهایی هستند که پاسخ‌هایشان را در این کتابچه کوچک با استفاده از کتاب مقدس پیدا خواهید کرد.

این کتابچه برای آنهایی است که در قلب خود در جستجوی حقیقت زندگی هستند. این مختصر در مورد ماهیت پیام مسیحیت انسانها نوشته شده است. همچنین برای مسیحیانی که تازه ایمان آورده و یا بیشتر می‌خواهند در زندگی تازه در خداوندان عیسی مسیح و اصول اولیه انجیل رشد کنند به چاپ رسیده است. این کتابچه هم برای مطالعه شخصی و هم برای بحث و مطالعه گروهی توصیه می‌شود.

A New Beginning

Dr Alan Cairns

(Farsi / Persian)